

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1562/25
13.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из Београда, ул. Трговачка бр. 16а, против тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ул. Косовска бр. 31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 2007/24 од 23.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 2007/24 од 23.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2007/24 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 774.006,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.10.2024. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 248.875,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када се стекну услови за извршност пресуде, па до коначне исплате.

Против наведене пресуде, тужена је благовремено изјавила жалбу, из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност првостепене пресуде, у складу са одредбом члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба неоснована.

У поступку пред првостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом указује на битну повреду из тачке 12 ове законске одредбе. Изрека побијане одлуке је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни и потпуни, те се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник аутомобила марке “Audi”, тип “А5”, беле боје, регистарске ознаке..., у чијој државини је био од 2013. године све до априла / маја 2017. године, када је због квара на мотору наведено возило предао у ауто сервис у Новом Саду, ради поправке. У наведеном сервису возило се налазило скоро годину дана, када је од стране полицијских службеника ПУ Нови Сад, Одељења криминалистичке полиције привремено одузето, заједно са саобраћајном дозволом на име тужиоца и кључевима наведеног возила, уз напомену да возило није у возном стању и да се делови мотора налазе на задњем седишту аутомобила. О наведеном је издата потврда о привремено одузетим предметима 22.03.2018. године, коју је потписао радник ауто сервиса ББ који о томе обавестио тужиоца. У вези са одузимањем предметног возила, против тужиоца је поднета кривична пријава Ку.бр. 14123/18 од 03.09.2018. године, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ РС, а која је одбачена решењем Првог ОЈТ у Београду Кт.бр. 5016/18 од 12.08.2022. године. У периоду док је возило тужиоца било у поседу органа тужене и налазило се на паркингу за одлагање привремено одузетих возила при Полицијској управи Нови Сад, са истог су украдена два предња фара, глава мотора, 4 гуме са алуминијумским фелнама, резервни точак и комплет централни дисплеј са навигацијом, о чему је тужилац обавештен када је по позиву у својству грађанина приступио у просторије ПУ Нови Сад дана 04.07.2018.године. Тужилац је поднео кривичну пријаву због кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ РС, која је примљена на записнику у службеним просторијама Полицијске управе Нови Сад дана 04.07.2018. године. На основу налаза и мишљења судског вештака саобраћајно-техничке струке од 31.08.2023.године и изјашњења од 7.5.2024. и 12.8.2024.године утврђено је да вредност украдених делова са предметног возила тужиоца са трошковима уградње делова износи укупно 774.006,00 динара (са ПДВ-ом), односно 654.005,00 динара (без ПДВ-а).

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 172 став 1, 185 став 1 и 189 став 2 Закона о облигационим односима закључио да је тужена одговорна за штету коју је тужилац претрпео на возилу проузроковану поступањем органа тужене, због чега је обавезао тужену да тужиоцу накнади причињену штету у износу који је утврђен према налазу и мишљењу судског вештака. На досуђени износ суд је тужиоцу признао законску камату почев од дана пресуђења у смислу члана 189 и 277 Закона о облигационим односима.

Правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима

тужене којим тужена понавља наводе које је истицала и у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде и који су били предмет ваљане оцене првостепеног суда.

Неосновани су наводи жалбе тужене којима се указује да је преурањено установљена обавеза тужене на накнаду штете без претходно донете одлуке кривичног суда по поднетој кривичној пријави за извршено кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ, поднете од стране тужиоца, јер од одлуке у том кривичном поступку не зависи одлука грађанског суда о одговорности тужене у овој правној ствари. Незаконитим поступањем тужене тужиоцу је причињена штета у висини која је правилно утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака.

Правилан је закључак првостепеног суда да је тужена одговорна за штету насталу услед небезбедних услова чувања тужиоцевог возила за време одузимања сходно одредби члана 172 став 1 ЗОО у вези са одредбом члана 82 ЗКП.С обзиром на то да је дужност чувања привремено одузете ствари била на туженој, те да је возило чувано на небезбедном паркингу, без предузимања било какве мере да се сачува од крађе, тужена одговара за штету која потиче од неадекватног поступања њених органа у вези са чувањем возила.

У жалби тужена оспорава утврђено чињенично стање у претежном делу понављајући примедбе на налаз и мишљење судског вештака. Поводом примедби тужене судски вештак се изјаснио. Код таквог стања ствари, оспоравање наведене чињенице у поступку жалбене контроле побијане пресуде не може бити прихваћено као релевантно, тим пре што тужена није предложила ново вештачење тако да у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, прибављеном мишљењу вештака није супротстављено евентуално другачије мишљење исте доказне снаге.

Жалбени навод да је првостепени суд пропустио да у уводу пресуде поред имена тужиоца наведе и његов јединствени матични број грађана, је без утицаја на законитост и правилност одлуке, с обзиром на то да наведено представља недостатак који првостепени суд може да исправи у свако доба на предлог странке или по службеној дужности. У конкретном случају поступак је вођен између странака које су означене у тужби, које постоје и могу бити странке, те из тих разлога првостепена пресуде није донета уз битну повреду, већ уз недостатак у уводу који се може исправити.

Апелациони суд је имао у виду и остале наводе жалбе, али је оценио да се њима правилност побијане пресуде не доводи у сумњу, па их посебно не обрађаје.

Правилна је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке, јер је донета правилном применом одредбе члана 150, 153 и 154 ЗПП-а, уз правилан обрачун извршен у складу са АТ и ТТ, према вредности тужбеног захтева и правилно досуђену законску затезну камату од дана извршности пресуде, а у складу са одредбом члана 277 ЗОО-а.

На основу изнетог, применом одредбе члана 390 ЗПП-а, одлучено је као у ставу првом изреке.

Имајући у виду да тужена није успела у другостепеном поступку, на основу члана 165 у вези члана 153 ЗПП-а, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић